

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znasa: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 8. junija 1920.

Cene inseratov: enostopna poltivrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

V nedeljo, 13. t. m. vsi v Grebinj na „Kmetiski tabor“!
Vse valute padajo, naša pa raste!!

Slovenskim ženam in dekletom!

Kakor se govori, so koroški Nemci in nemčurji pri glasovalni komisiji zahtevali, da ve slovenske žene in dekleta, ne bi smele glasovati. In veste zakaj? Celovski petelini pravijo, da še niste zrele za glasovanje.

Tako tedaj: Nemci vam odrekajo zrelost, ker vedo, da boste vse glasovale za svojo slovensko domovino! Na dan glasovanja pa pokažite, da ste za glasovanje bolj zrele ko vsi neumni nemčurji in nemškutarski huj-skači.

Ko pride glasovanja dan,

Slovenske žene, vse na plan!

(Pri nas se pa sliši, da ne bodo smeli glasovati nemčurji, ampak samo Slovenci in Nemci. Nemčurji niso narod, zato jih baje tudi nihče ne bo vpošteval. Op. uredn.)

Erinnerung an Haimburg.

(Von der 8 cm-Batterie Haimburg)

Pod tem naslovom piše „lausmannschaft“ v svoji 5. številki z dne 15. maja 1920:

„Vieles und Gutes hat unsere ‚Italienische‘ (Batterie) geleistet und Haimburger waren es, welche sie bedienten. Die Batterie war der Schreck (!) der Südslaven und jeder einzelne kann stolz sein, dieser Batterie angehört zu haben.“

Ne vemo, ali je to zlobnost ali neumnost. Poglejmo si enkrat junjske čine teh zločincev! (Komandanti so bili Mayerhofer in oba Hackhoferja.) Kaj so naredili? Zažgali so Kranjčevo, Hornerjevo, Miglarjevo, Cuzmovo in Jesihovo hišo, zažgati so hoteli tudi Mentlnovo in Tavžičevo, pa se jim ni posrečilo. Zato so si hladili jezo nad cerkvijo sv. Patanuža na Dobravi (14 granat). In kako dobro so streljali! Zvedeli so, da je komanda dobravskega odseka pri Majriču na Ošenici. Vzeli so to hišo na muho ter iz razdalje 1 1/2 km (Vobre) zažgali Kranjčevo in Miglarjevo (Nemec!). Ko so

preveč bežali, so pozabili na Dobravi en kanon. Poslali so baronovega hlapca, naj bi rešil kanon, hlapec je pri tem oslepel na obe oči.

Bravo, Haimburger Maulhelden! Topničarski rekrut, ki je služil komaj teden dni, bi se bil pri takih „uspehih“ popraskal za ušesi, vas pa ni sram, da se hvalite v listih!

Kje pa so ostali vaši italijanski kanoni, ko so začeli naši ofenzivo? Cela „koroška“ vojska je rešila samo en kanon v Št. Vid, pa še ta ni bil vobrski, vse drugo so vam pobrali naši fantje. Ropati, no, to ste dobro znali! Pa heul, deutsche Haimburger Maulhelden!

Kako v Nemški Avstriji rekvirirajo živino.

(Piše Mirko Vauda.)

Kakor znano, je na Štajerskem razen malih izjem sedanja demarkacijska črta že obenem bodoča državna meja med Nemško Avstrijo in Jugoslavijo. Ko bo glasovanje na Koroškem končano, bo tudi pri nas kmalu začrtana državna meja. Takrat bodo tisti Korošci, ki bodo vsled svojega protijugoslovanskega glasovanja zlezli v okrilje izgledovane Nemške Avstrije, gotovo dobili kot prvi pozdrav — rekvizicijo, katere imajo sicer v pasu B že sedaj, a zaradi glasovanja še v „omiljeni“ meri. Ko bo naš požrešni Celovec znal, kje so stalne meje njegove paše, bo prav gotovo zarohnel z istimi rekvizicijami, kakor je storil to Gradec za nemški del Štajerske. Tako je dež. vlada v Gradcu izdala dne 1. marca t. l. glasom deželnega zakonika št. 27 in uradnega lista št. 38 novo odredbo o rekviziciji živine na deželi. Hočem na kratko priobčiti glavne točke te lačenbergske odredbe:

1. Kdo mora oddati živino?

Vsakdo, ki ima več kot 50 arov ali približno 1 oral zemlje, bodisi lastne ali najete. Oddati mora živino ne le kmet, temveč tudi viničar, prevžitkar, delavci itd., če ima več kot en oral zemlje. —

2. Morajo vsi enako oddati?

Ne! Več zemlje imaš, več moraš oddati živine. Zemljo delijo po rodovitnosti v 3 razrede. V prvi razred spadajo kraji, kjer se je do l. 1915 pridelovala koroza in ajda; v drugi razred kraji, kjer se je do l. 1915 pridelovala pšenica; v tretji razred, kraji, kjer se je le težko pridelala pšenica, pač pa rž, krompir in oves, ter kraji s planinskimi zemljišči. — Seveda, ti gospodje lahko smatrajo slabo zemljišče kot najboljše in zahtevali bodo po svojem, kakor so to delali med vojno, ko so na planinah od kmetov zahtevali zrnja, ki tam sploh ni rastle.

3. Koliko se mora oddati?

a) za 1 ha (blizu 1 3/4 orala) zemlje 1. razreda — 35 kg mesa, b) za 1 ha zemlje 2. razreda — 30 kg mesa, c) za 1 ha zemlje 3. razreda — 25 kg mesa.

Odredba pa opominja, da se ta množina tudi zviša, če se ž njo ne more kriti potreba na mesu za vso deželo.

4. Kaj morajo oddati živinorejci brez zemlje?

Živinorejci, ki nimajo ne lastne in ne najete zemlje, ali pa tisti, ki imajo za rejo živine premalo zemlje, morajo oddati 7 odstotkov (procentov) od skupne teže vseh svojih živinčet. N. pr. Če znaša teža vse živine skupaj 3000 kg, potem je oddati 7 krat 30 kg, torej 210 kg.

Premalo zemlje pa ima vsak živinorejec, pri katerem ne pride na vsako veliko glavo živine vsaj 1/2 ha njiv ali travnikov, sicer pa 1 ha pašnikov.

5. Kdo je oproščen oddaje?

a) kdor ima manj ko 1/2 ha zemlje.
b) komur pogine po številu živine ena tretjina (ne po teži!) v to število se ne sme računati telet v starosti do 14 dni.

6. Kaj se lahko odda?

Odda se lahko goveda, svinje, koze in ovce. Svinje se lahko oddajo žive ali zaklane; pri zaklanih se računani za 70 kg klavne teže 100 kg žive teže itd. Za svinje in teleta, oddane namesto goved, se plača cena le v izmeri kakor za govedo.

7. Kakšno meso se sme uživati ob raznih praznovanjih?

Prepovedano je, uživati ob veselich, plesih, gostijah itd. meso oddanih živinčet; taki prestopki se kaznujejo po § 32 z globo do 20.000 K ali z zaporom do 6 mesecev. K večjem se sme uživati meso svinj, ovc, koz, divjačine in perutnine. — Zraven stoji pripomba: Najbolje pa je, v tem času pomanjkanja in resnosti, opustiti vsa praznovanja.

8. Je dovoljeno doma klati?

Doma klati v svrhu lastne uporabe je dovoljeno, a posestnik živine mora poprej to javiti občini in poklicati zraven mesogleda. (Take dolžnosti imajo pri nas le mesarji!) Odredba prepoveduje v slučaju domačega klanja vsako prodajo mesa in kože.

9. Koliko mesa pride na osebo?

Na osebo pride v tednu 15 dkg, za težake 25 dkg mesa. Svinjetina in teleletina se oddaja v prvi vrsti bolnišnicam. V vsakem letu so pa predpisani 4 brezmesni tedni, katere pravočasno naznani oblast. Za veselice, plese itd. se pa mesa iz državnih klavnic sploh nič ne dobi.

10. Kdo določuje oddajo živine?

V vsaki občini obstoji občinski rekvizijski odbor, in sicer iz peterih članov. Ti izdelajo na podlagi velikosti zemlje in števila živine posameznih občanov rekvizijski načrt za eno leto, in sicer sedaj za dobo od 1. marca 1920 do 28. februarja 1921. Občine vpošljejo ta načrt okrajnemu rekvizijskemu odboru, ki sme količino oddaje po potrebi okraja še zvišati. Delovanje teh dveh odborov še nadzoruje deželni rekvizijski odbor.

To so le glavne točke živinsko-rekvizijske odredbe. Vsi, prav vsi smo rekvizicij izza vojne že do grla siti. Kako zelo smo se veselili na mirne čase, ko bomo lahko rekli: Kar je moje, ostane moje, in s svojim lahko storim, kar sam hočem. In res! V Jugoslaviji smo to dosegli. Nikakor pa tega nimajo v Nemški Avstriji, zato pa se hočejo od teh lačenbergarjev odtrgati Salcburška, Tirolska itd. Vsi tisti Korošci, ki še vedno silite in škilite v Avstrijo, vsi tisti, ki še v svoji nemški zaljubljenosti hočete ređiti gladna mesta Celovec, Gradec, Dunaj itd., pobašite svoja šila in kopita in pojdite tja! Ko vam bodo pa vse poklali, vzeli in požrli, potem jim pa dajte še svoje meso in kosti, saj ste silili k tem ljudožerjem.

Tistim pa, ki še vedno ne izprevidijo, kaj jih čaka v Nemški Avstriji, in ki še vedno čincajo sem in tja, tistim veljajo besede: Bog daj norcem pamet! Kar je pa trezno mislečih in pametnih Korošcev, bodo vsi, Slovenci in Nemci, glasovali za Jugoslavijo.

Gospodarstvo.

Padanje cen v Franciji.

V zadnjem času so začele padati cene surovinam na Angleškem. Sedaj se pa pojavlja padanje cen tudi

v Franciji. V Havru je padla cena bombažu tekom 30 dni za 244 frankov pri 50 kg. Cena kavi je padla za 76 frankov, pri volni pa za 35 frankov.

Železniška zveza na progi Dravograd—Labod.

Na prošnjo krajevnega odbora N. S. v Labodu je inšpektorat državnih železnic v Ljubljani odredil, da vozi vlak iz Dravograda v Labod ob 17. uri 15. min. in ne več ob 16. uri 50. min. kakor prej. Tako se je dosegla ugodna zveza z vlakom iz Maribora.

Ugodna žetev

se nam obeta v Jugoslaviji. Vladi prihajajo iz vseh krajev najlepša poročila. Zunanje valute vsled tega padajo.

Cene padle tudi v Sarajevu.

Vsled zboljšanja naše valute so znižali manufakturni trgovci v Sarajevu cene za 20 %. Enako so padle tudi cene živil.

Železna industrija Nemške Avstrije.

Nemška Avstrija, ki bi lahko imela veliko železno industrijo, stoji danes pred krizo. Antanta hoče dati vojni material Avstrijske republike v svrhu izvedbe senžermenske mirovne pogodbe pod kuratelo. To bo za železno obrt imelo velikanske posledice. Izmed 15 plavžev obratuje v Avstriji samo eden, 14 pa jih stoji. Jasno je, da en plavž niti daleko ne zadostuje za najnujnejše potrebščine Nemške Avstrije same. Kje so pa še vse one obveznosti, ki so nastale iz kompenzacijskih pogodb do Češko-Slovaške in Jugoslavije? To malo količino železa in železnih izdelkov, ki smo jih dobivali do sedaj iz Avstrije v našo državo, je smatrati zvečine produktom iz starega železa in iz preostankov vojnega materiala. Vse potrebščine za železnice, tovarne in zidanje poslopij mostov itd. so bile iz starega železa. Sedaj pa bo Antanta vzela ves vojni material v Avstriji pod svoja očala. Iz Avstrije poročajo, da pride radi tega na tisoče delavcev ob kruh, železna obrt pa pade na zelo nizek odstotek tako, da Avstrija niti svojim potrebam ne bo mogla zadostiti.

Velikovški okraj.

Mali Št. Vid. Zahvala Ko mi je umrla moja draga hčerka Urša in smo jo pretekli terek pokopali, mi je bila velika tolažba videti, kako je bila povsod spoštovana in ljubljena. Pogreba se je udeležilo vse polno domačinov, dekleta so ji zapele ganljivo nagrobnico in njene tovarišice delavke so ji darovale prelep venec na krsto. Zato se prav srčno zahvaljujem vsem, posebno še Jeri Leitman, ki ste izkazali zadnjo ljubezen moji nepozabni hčerki.

Ivan Rebernik, pd. Rodlar, Mali Št. Vid.

Mostič. Preteklega leta, v začetku maja je v klorovi tovarni na Mostiču nekega jutra na vse zgodaj začela piskati parna sirena. Klicala je skupaj tatinsko lačenbergarsko alarmkompanijo. Komandanta sta bila delavski paznik Čušnig in delavec Šperling, oba zagrizena nemčurja

in vodja nemških socijaldemokratov. Ta dva lepa gospoda sta na vsakem zborovanju zahtevala, da se morajo slovensko misleči delavci odstraniti iz tovarne, ker nočejo vzeti v roke pušk in streljati na „čuše“. Gospod Čušnig — ta je torej sam „čuš“ — je rekel, da mu je naročil gospod direktor, da tudi klorova tovarna ne sme zaostati za drugimi in da mora on gledati, da spravi skupaj „eno močno alarmkompanijo“. In res se je našlo dosti lačenbergarjev, ki so vzeli puške v roke in nahrbtnike na „pukl“, pa adijo proti Velikovcu. V tej lačenbergarski kompaniji, ki jo je vodil g. Čuš-Čušnig, poblaščen od g. direktorja, sta bila tudi dva „nemška“ uradnika Krassnig in Apolonar. Najlepše pa se je prilegla puška Krassniku, ker ima eno nogo za dobro ped krajši ko drugo. Kako je lepo stopical s puško na rami in navduševal druge: Poglejte, jaz grem, če sem prav krumpast, zakaj bi ne šli vi, ki imate zdrave noge, da boste lahko bežali, če bo treba. In skupno so marširali proti Velikovcu ter si nabasali nahrbtnike s tujim blagom.

Kotlje. Da ne bo svet rekel, da se pri nas nič novega ne zgodi, so nam napravili na Binkošti „socijaldemokrati“ in guštanjaska požarna bramba vrtno veselico z godbo, nemškim petjem in s hajlanjem. Okrajno glavarstvo in občinski zastop pa molčita. Ali smo še res pod švabsko komando? Drugič si bomo pa že sami znali izčistiti zrak. Koteljski fant.

Št. Lipš pri Ženeku. Zveza ženskih društev v Velikovcu je darovala našemu društvu za revne otroke obleke in obuvala. V svojem in v imenu obdarovanih izreka pri srčno zahvalo.

Žensko društvo Št. Lipš.

Grebinj. Priplazil se mi je zopet tisti ponočni potepuh k hiši, lažniva Lausmannschaft šte. 48, z dne 1. maja Napada me, da sem kot gerent zapravil že 24.000 kron občinskega denarja in potem še drugih 14.000 kron. Plačam dotičnemu dopisniku 10.000 kron in še več, če je treba, ako mi dokaže, da sem zapravil le 100 kron občinskega denarja po nepotrebnem in nepravičnem potom. Nekaj denarja pa res porabim vsak mesec za navadne tekoče potrebščine.

Tisti „Lumpenballkomite“ je res oddal 560 kron občinskemu uradu od „Lumpenballa“, ki se je vršil pri Plešu in katerega je obiskalo kakšnih 300 ljudi. Vstopnina je bila 5 K od osebe. Čisti dobiček je bil namenjen občinskim revežem. Res je, da sem tisti denar že porabil, ker sem ga dal v ubožni zaklad, kar je tam tudi zapisano. Iz tega zaklada plačujem občinske reveže. Če pa tistemu „Lumpenballkomiteju“ ni prav, da sem dal tisti denar v ubožni zaklad, naj bi ga bili pa sami razdelili. Tistim „wackeren Kärntnern“, kakor se sami imenujejo, je pač žal, da ne morejo več komandirati, zato pa ne vedo, kako bi me še napadali. Gerent.

Iz Grebinja. Naši pridni Nemci in nemčurji se silno jeze na dopise iz Grebinja. Ja, če se psu na rep stopi, pač zacvili. Radovedni so, kdo to piše in hočejo na vsak način „ta pravega“ pogruntati. Uredništvo lahko vedno in vsak čas pove tem radovednežem, da imamo toliko dopisnikov in dopisov, da bi lahko natisnili za vsako številko „Korošca“ še

eno posebno prilogo za Grebinj. Pa še ta bi komaj zadostovala za vse pregrehe naših Nemcev in nemčurjev.

Grebinj. Velika sreča in čast nas je doletela zadnjo nedeljo. Videli smo cirkus več mladih ko starih velikovških Nemcev. Prišlo jih je več vozov, in da so se bolj postavili, jih je spremljalo nekaj biciklistov. Mislili smo, da bo sedaj solnce zastalo na nebu in gledalo nanje in na njihovo „kulturno“ delo. Začeli so pri eni gostilni in nehali pri znani tretji. Navduševali so se s heulanjem in petjem za nesrečno nemško misel. Pa vsak trezen opazovalec je lahko videl, da domačega ljudstva ne vleče več vpitje in gofianje po gostilnah. Celo Grebinjčani sami so se držali zelo rezervirano, samo znane nemčurske korifeje so ponosno skakale okoli došlih vinskih bratcev. Posebno sta se postavljala znana Rossneggerca in Schwarz. Slednji je tako predrzen, da še pravi, da je Slovenec. Sicer pa taki kameleoni spadajo res v cirkus. Trezni ljudje pa vidijo, kje se resno dela in kje imajo smisel za to, da se popravijo krivice, ki smo jih morali Korošci pretrpeti pod nemško feidvebelsko komando. Poznamo te tiče, ki nam danes zatrjujejo, da so Slovenci, a med seboj samo heulajo in se nam rogajo. Si jih bomo še bolj ogledali!

Homec pri Grebinju. Pikšev hlapec Jožef Plankl in Jakob Rabasso od Loiggeja v Grebinju sta šla v Nemško Avstrijo k vojakom. Pa jih niso hoteli, ker pravi Nemci so pametni in ne marajo nemčurjev. Pritekla sta nazaj jest slovenski kruh, ki je jako dober. Oh, premislite si! Resnično ste neumni in pamet je prav za prav žamet.

Mežica. Ponesrečil se je rudar Huter Ivan z dinamitno patrono, ki je eksplodirala in mu odtrgala na levi roki tri, na desni pa dva prsta. Tudi po obrazu in na trebuhu je zadobil težke poškodbe.

Pliberk. Folksverovskim frkolinom raste greben. Nobene nedelje ni miru. Kričijo pozno v n. č. Večinoma prihajajo pijani iz Grilove gostilne in kavarne Ankele. Kje je „oko postave“?

Ponikva. V nedeljo je zborovala tukaj kmetijska podružnica za Pliberk in okolico. Govoril je mlekarški instruktor Kafol ó reji telet in važnosti živinoreje. Nadučitelj Močnik nam je na podlagi nemških listov pojasnil, kakšni dolgovi čakajo kmete v Avstriji. Zborovanja se je udeležilo veliko kmetov. Poniklani so pokazali na ta dan, da so tudi oni zavedni kmetje in da nimajo prav nič volje priti pod Avstrijo ter plačevati ogromne dolgove in oddajati živino, kakor to zahteva mirovna pogodba.

Spodnje Krčanje. Strela je udarila v poslopje Terezije Rapatz dne 27. maja. Pogorelo je, kar je bilo lesenega. Pritličje in prvo nadstropje so rešili ljudje, ki so prihiteli na pomoč. Škoda se ceni na 110.000 K, dočim je poškodovana zavarovana samo za 24.000 K.

Št. Lipš pri Ženeku. Na binkoštno nedeljo smo se v naši mali vasi prav imenitno imeli. Žensko društvo je priredilo dve igri „Na krivih potih“ in „Dve teti“. Pristrčna hvala vsem igralkam, ki so svoje vloge izvrstno dovršile. Pred igro sta nam ena govornica in ena govornica razložila pomen ženske organizacije ter narisala pot, po kateri naj hodimo. Sledila je deklamacija, ki je našla v vseh srcih glasen odmev. Splošno veselje je povzročila

mala tombola. Prišli so nas obiskat tudi Velikovčani.

Sedaj še le vemo, kaj znajo in zamorejo naše žene in dekleta. Kličemo jim vsi: na skrajšnje svidenje!

Obenem se žensko društvo zahvaljuje vsem, ki so pomagali, da je tombola tako dobro uspela, posebno Gosp. zadrugi v Sinči vasi, g. Rojniku v Velikovcu, g. Anci Gril in vsem drugim darovalcem: Bog plačaj!

Boroveljski okraj.

Žrelec. Na našo demarkacijsko črto vedno prihajajo Nemci prosit kruha. Čudno se nam zdi to, saj vendar nemčurji govorijo samo o „izobilju v Nemški Avstriji“. Ko bi bilo res tako dobro, Celovčani pač ne bi hodili na mejo slincedit. Celo državni nastavijenci ne morejo več zatajevati gladu, ter se večkrak obračajo do nas s prošnjami za naš kruh.

O pomanjkanju v Nemški Avstriji naši nemčurji nočejo slišati ničesar. Posebno Lamplwirt zagovarja nemško lakoto, in če vidi, da nima uspeha, tako vzkipi od jeze, da se je resno bati „žolčeksplozije“.

Enaka stá tudi oba Woschitza. Priporočamo takim ljudem, da se očistijo grehov, dokler je še čas. Pri nas hočemo samo čiste ljudi, za grešnike je nemški raj, v katerega jim radevolje damo „laufpos“. Tudi vrnivšim se folksverovcem in drugim vaškim pobalinom je začel rasti greben. Svetujemo vam, bodite pridni, drugače vam bomo grebene porezali. (Potem bodo pa kopuni.)

Za takšne ljudi smo že poskrbeli, da pridejo v blaženo Avstrijo. Kot ordonanca bomo poslali Lamplwirta, da vas alarmira in tedaj bo „heil vom lauter Hunger“.

Kotmaraves. (Poziv.) Pri popisovanju volilcev sva podpisana srečala na humberški cesti Rutnikovo Kristino. Ta je potem razglasila, kakor piše zadnja „Landsmannschaft“, da sva ji grozila, da bomo pri nemškutarjih vse rekvirirali, zažgali hiše in ljudi tako mučili, da bodo morali vse popustiti in iti. Javno pozivljava tu Kristino Maurer, da prekliče v „Korošcu“ vse tiste lažnive trditve, sicer bo sama odgovorna za posledice. Časi so minuli, ko nas je vsak nemškutar lahko blatil, kakor je le hotel. Sedaj si že sami skrbimo za svoje pošteno ime. Rudolf Gallob, učitelj; Tomaž Prosekar, gerentov sin.

Dnevne vesti.

Lep dar. Gosp. Ivan in gospa Marija Pangerc, posestnika na Bledu, sta pooblastila advokata dr. Fr. Tekavčiča v Ljubljani, da naj razdeli večjo vsoto, ki sta jo prejela v neki pravdi od nasprotne stranke, kot podporo revnim in pridnim dijakom. G. dr. Tekavčič se je pri tej priliki spomnil državnega učiteljišča v Velikovcu in poslal vodstvu 1400 K z namenom, da naj vodstvo porabi to vsoto za nabavo knjig in drugih potrebščin za revne in pridne dijake. Gosp. Ivanu in gospo Mariji Pangerc ter g. dr. Tekavčiču se vodstvo v imenu slovenske koroške mladine za ta lepi in umestni dar iskreno zahvaljuje.

S pošte. S 1. junijem se je pri kr. poštnem uradu Velikovec razširilo dostavljanje poštinih pošiljatev po selskem pis-

monoši v sledeče vasi:

Lipov dvor, Sela, Sv. Peter na Vaš., Račice, Vacelna vas, Gorčice in Vinare. Dostavljanje se vrši vsak dan razun ob nedeljah.

Za poštarja v Guštanju je imenovan poštini odpravnik g. Josip Kermek pri Sv. Benediktu v Slov. Goricah.

S pošte. Poštar g. Franc Pludernik je premeščen od poštnege urada Črna pri Prevaljah k poštnemu uradu Sinča vas.

Dar v narodne namene. Gospa Marija Müller, posestnica pri Sv. Neži pri Velikovcu je darovala v narodne namene 100 K. Srčna hvala!

Za kratek čas.

Nemec: Jugoslavija nima železa in soli, mi pa imamo oboje!

Slovenec: No, potem si pa kar železo osolite in ga jejte, pa boste siti!

Pächtervertreibungen in Griffen.

Ker se vse, kar se je o tem pisalo, tiče največ naju, podava v pojasnilo sledečo izjavo:

Od prejšnje uprave Helldorffovih posestev sva imela v najemu stanovanje ter nekaj polja in travnika na gradu Ernek. Sedanja uprava nama je letošnjo spomlad to odpovedala. Midva pa te odpovedi nisva pripoznala, ker sva, žal, verjela tistim, ki trdijo, da so agrarna reforma, državno nadzorništvo in uprava sama „foparija“, in da še veljajo stare pogodbe. Uprava je seveda uveljavila čisto pravilno svojo odpoved ter dala stanovanje izprazniti sodnijskim potom. Ko sva šele tedaj izprevidela, da je govorjenje o „fopariji“ sama laž, sva se zaupno obrnila na upravo s prošnjo, da nama da prepotrebne polje. Dobila sva nazaj svoje polje in vrt, za kar se na tem mestu toplo zahvaljujema. Izprevidela sva, da sedanja uprava postopa pravilno in rada pomagata vsakomur, kofikor le more, ako se obrne nanjo in ne na tiste, ki nimajo pri upravi nobene pravice več. Kakor nama, mora biti jasno vsakomur, da fopajo le tisti, ki trdijo, da Slovenci nimajo nobene pravice razpolagati z baronovimi posestvi.

Zato se še enkrat zahvaljujema za odkazano polje, do katerega nama niso mogli pomagati razni hujskači in nobena pritožba, temveč edinole najina prošnja direktno pri državni upravi posestva. Prošila sva tudi za stanovanje in upava, da dobiva tudi to.

Obenem izjavljava, da se je pisalo brez najine vednosti in dovoljenja vse, kar se je pisalo pod gornjim naslovom v hujskajoče namene.

Gregor Mairitsch, Ana Majrič l. r.

Pevske zборе

opozarjamo na Malo Posmarico, ki na lepem papirju tiskana in v žepni obliki prirejena, objavlja najlepše in najpriljubljenejše četverspeve in moške zборе. Cena je izredno nizka, 11 izvodov vsakega zvezka, katerih je dosedaj izšlo šest, stane le K 10. — Društva naj pevcem kupijo vsakemu po en izvod, da se nauče peti iz partiture. Malo Pesmarico naročite v Zvezni knjigarni, Marijin trg, Ljubljana.

Razglas.

Trška hranilnica v Železni Kapli bo začeni z dnem 15. junija 1920 ob navadnih uradnih dnevih zopet redno poslovala. Dvigovati zneske iz vlog je pa mogoče šele od 15. julija 1920 naprej.

Kdor bo plačal do 1. avgusta t. l. zaostale obresti od posojil, tistemu ne bo treba plačati zamudnih obresti.

Železna Kapla, dne 1. junija 1920.

Ravnateljstvo trške hranilnice.

Širite povsod „Korošca“!

Dne 4. julija vsi na shod v Dolino.

Odložite vse prireditve ter prihitite pozdravit naše severne brate in sestree!

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola, da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 30:50 poštne prostote na dom.

Mazilo zoper garje (naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Mizarski pomočnik in vajenec

se sprejmeta takoj. Plača po dogovoru, hrana v hiši. Naslov v upravnistvu.

Vino

prvovrstno po najnižjih cenah se dobi v vinski trgovini Oset & Cajniko v Slovenjem Gradcu.

Bela, rdeča in črna vina v sodih in steklenicah. Tudi pivo v sodih in steklenicah vedno v vsaki množini v zalogi.

Brzjav: Oset & Cajniko, Slovenji Gradec.

Ženitvena ponudba.

Želel bi se seznaniti z lepo, veselo in izobraženo gospodično od 18—22 let, ki je zavedna Slovenka in bi imela nekaj premoženja. Ponudbe, če mogoče s sliko, na upravo „Korošca“ pod šifro „Mlad orožnik“.

Več poljskih delavcev, moških in ženskih, sprejme takoj proti dobri plači. Upraviteljstvo Zelenika, p. Grebinj.

Kdo menja z mojim posestvom?

Leži pri Rudi, 7 oralov, postopja skoraj nova. Dam tudi vse skupaj s hišno opravo in živino. Zamenjal bi najrajši s posestvom na Homu, Prevaljah, Guštanju ali Kotljah, ki bi merilo do 15 oralov. Kar je črez, dodam v denarju. Naslov pove Dr. Viktor Šušnik, odvetnik, Pliberk.

Ženitvena ponudba. Sem mlad rokodelec, lepe preteklosti, imam nekaj premoženja ter se želim seznaniti v svrhu ženitve z gospodično ali mlajšo vdovo, ki bi imela tudi nekaj premoženja. Le resne ponudbe pod „Sreča“ na upravo „Korošca“.

Dražba lova.

Dne 13. junija 1920 ob 3. uri popoldne (poletni čas) se odda potom dražbe občinski lov občine Medgorje v najem za 5 let. Izklicna cena 1000 kron. Obč. urad Medgorje.

Pohišstvo za eno sobo (omara za obleko, postelja s pon. mizico, umivalnik) se proda pri Josipu Dekleva, Jezernica 5, Sinča vas (pri g. Oražu).

Hiša gori!

Da vas zgoraj navedeni klic v slučaju nesreče preveč ne prestraši, naj vsak posestnik ali upravitelj tujega premoženja sedanji draginji primerno zviša, zavarovalnino za svoja postopja proti požaru. Priporoča se za to slovenski zavod „Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“, kjer se lahko zavarujejo za večjo vrednost tudi tisti, ki so že zavarovani pri tujih zavarovalnicah. Zavarovanja sprejema in daja pojasnila, kjer ni drugih poverjenikov, — Josip Rutar, Žitara vas, Koroško.

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za ovčjo volno, oprano in neoprano, plačuje edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl. Prepričajte se!

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)

Tesan les (smrekov, jelkov, borov)

Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)

Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)

Drva (trda in mehka)

Stoječi les v gozdu

Smrekovo skorjo

Kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Vabilo

na subskripcijo delnic.

Redni občni zbor dne 31. majnika 1920 je sklenil zvišati delniško glavnico od 6 na 10 milijonov kron ter pooblastil upravni svet izdati 10.000 komadov novih delnic po K 400.— nominale pod sledečimi pogoji:

1.) Starim delničarjem se zagotovi opsijska pravica na ta način, da pripadejo na pet starih delnic dve novi delnici po kurzu K 700.—.

Za izvrševanje opsijske pravice je treba deponirati delnice pri centrali v Mariboru, ali pri njenih podružnicah v Murski Soboti in Velikovcu.

2.) Ostalih 4000 delnic se prepusti po kurzu K 850.— novim delničarjem.

3.) Delnice participirajo na čistem dobičku banke od 1. julija 1920.

4.) Kurzni dobiček po odbitku stroškov in pristojbin se dodeli rezervnemu zakladu.

5.) Kupnino je pri prijavi polno vplačati. Od tega zneska so povrnejo 5% obresti do 30. junija 1920.

6.) Prijavi se lahko osebno pri banki v Mariboru in pri njenih podružnicah v Murski Soboti in Velikovcu ali pismeno s priloženo tiskovino v času od 1. do vštetega 30. junija 1920.

7.) Dodelitev delnic si pridrži upravni svet.

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.